

БИТИЙ ШЛЯХ

Говард Лавкрафт

Туман осінній, холод у полях,
Там ворон як летить – тремтить крило,
Самотнім пасовиськом – Битий Шлях,
Де в'язи голі крають неба тло.

Затоплена місцями колія
Полями тихо крізь туман вела,
Приховану журбу розбурхав я,
Уяву поки не спинила мла.

І тіні тиснуть, щоб я поспішив,
По колії, що знала багатьох,
Цвіркун, знущаючись, затіяв спів,
Лякає шлях – його б не бачив, ох...

Возами їздили селяни тут,
Бездумно, не лишаючи шляху,
Чи вирвусь з колії тієї пут,
В світанок стежку чи знайду легку?

В пільму боліт вдивляюся глуху,
Деся там, можливо, і на мене ждуть,
Та, пастка звабна Битого Шляху,
Не дасть знайти мені до Долі Путь.

Тож мушу між дерев я віднайти,
Як ті, до мене ще – містичну ніч,
Я йду вперед у хащі ті густі,
Та що мене чекає потойбіч?

Зрадіють землі ті моїм ногам?
І що готує Доля там моя?
Що душу втомлену зустрине там?
Чому цього не хочу знати я?

*Переклад Віталія Гречки,
29.08.2023*